

[Rahbek.]

at disse stakkels aandssvage sætter Børn i Verden. Jeg tror ikke, at nogen, heller ikke det ærede Medlem Hr. Bindslev, vil hævde, det er forsvarligt at undlade at tage dette Hensyn. Et saadant Standpunkt, ført ud i sin yderste Konsekvens, vilde jo betyde, at man ogsaa paa vore Aandssvageanstalter maatte gaa bort fra den skarpe Adskillelse mellem Kønnene, som findes nu. Jeg vil derfor bestemt hævde, at man ikke med nogen som helst Ret kan sige, at man ved denne Lejlighed tager nogen ny Stilling til det berettigede eller uberettigede i at hindre disse aandssvage i at faa Afkom. Jeg vil mene, at dette Lovforslag, naar det ophøjes til Lov, vil betyde en mere human Behandlingsmaade af de aandssvage, end det vilde være at holde dem indespærret i en længere Periode af deres Liv.

Hvad angaar de stillede Ændringsforslag, skal jeg ganske kort sige, at jeg jo ved første Behandling paa mit Partis Vegne udtalte, at vi vel var enige i Princippet i det foreliggende Lovforslag, men dog kunde ønske, at der udvistes en vis Varsomhed, fordi vi med Hensyn til Erfaringer endnu stod paa forholdsvis svag Grund. Jeg anerkender, at man ved Ændringsforslag under Nr. 5 har imødekommet dette Ønske, idet hele Udvalget sammen med den højtærede Socialminister er gaaet med til at indstille, at kun hvis hele Nævnet gaar ind derfor, kan et Indgreb foretages. Hermed føler vi os fuldt ud tilfredsstillet, da det efter vor Mening er den bedste Garanti, der overhovedet kan fremskaffes. Ændringsforslag under Nr. 4 betyder jo, at Aldersgrænsen, de 18 Aar, forsvinder af Lovforslaget. Jeg vil herom gerne gøre den Bemærkning, at naar Udvalget — det gælder i alt Fald vor Gruppe — er gaaet med til at fjerne denne Aldersgrænse, maa det ikke forstaas saaledes, at vi ønsker, at Sterilisation skal kunne foretages over for rene Børn. Men det er, fordi Udvalget under Samtale med Overlægerne paa vore Aandssvageanstalter har faaet det Indtryk, at man i Virkeligheden er ked af denne Aldersgrænse, ikke fordi man vil benytte Loven over for Personer under 18 Aar, men fordi Bestemmelsen kunde bevirke, at adskillige aandssvage, deres Forældre eller Værger vilde komme og ligefrem forlange, saa snart de paagældende var fyldt 18 Aar, at faa foretaget Sterilisation. En saadan Operation vilde i mange Tilfælde være uforsvarlig paa et saa tidligt Tidspunkt, og derfor er der over for Udvalget fremsat Ønske om at fjerne Aldersgrænsen fra Loven.

Jeg ønsker at pointere dette. Dertil kommer Ændringen under Nr. 5, som giver os den fulde Sikkerhed for, at der ikke vil finde noget Misbrug af Loven Sted; det har været en medvirkende Aarsag til, at vi mener, det ikke alene vil være fuldt forsvarligt, men ogsaa ønskeligt at fjerne Aldersgrænsen. Ændringsforslag under Nr. 6 til § 6, der gaar ud paa at fastslaa, at den Læge, der skal have Sæde i Nævnet, skal være specielt kyndig paa det Omraade, der her er Tale om; kan vi ogsaa kun betragte som en Forbedring.

Jeg kan altsaa paa mit Partis Vegne udtale, at vi føler os fuldt tilfredsstillede ved de Ændringer, der herved bliver indført i Loven, og jeg kan paa mit Partis Vegne anbefale, at vi stemmer for Loven baade nu ved anden Behandling og ved dens endelige Vedtagelse her i Tinget.

Gerda Mundt: Da vort Partis Ordfører er bortrejst, skal jeg paa vort Partis Vegne sige et Par Ord om denne Sag. Det er baade vor Pligt og vor Ret at se meget nøje paa et saa alvorligt Indgreb som det, der er Tale om i det foreliggende Lovforslag, alvorligt baade for det enkelte Individ og ogsaa set fra hele Samfundets Synspunkt. Det er rigtigt nok, som det er blevet sagt, at det er vidtrækkende og store Omraader, vi her kommer ind paa, og til Dels ogsaa Omraader, som endnu er uopdyrkede, og hvor man maa handle med den største Forsigtighed, men vi mener dog, at der ikke er nogen Betænkelighed ved at anbefale de foreliggende Ændringsforslag eller ved at vedtage Loven i den Skikkelse, den derefter faar. Den er paa flere Punkter blevet betydelig ændret, saaledes at man vil have mindre Betænkelighed ved at vedtage den nu end før.

Ændringsforslagene er jo allerede blevet gennemgaaet af de tidligere Ordførere. Hvad angaar det lille Ændringsforslag til § 3, har vi ønsket Fristen 14 Dage forlænget til 1 Maaned, thi 14 Dage er en meget kort Frist; det kunde tænkes, at en ung var under Børneforsorg, og at det sociale Udvalg skulde tage Stilling til Spørgsmaalet og ønskede at konferere nærmere med Forældrene; det er imidlertid ikke saa ofte, der er Møde, og der kan ogsaa være andre Omstændigheder, som kan gøre det heldigt, at man har 1 Maaned at løbe paa i Stedet for 14 Dage.

Men dette er kun et mindre Ændringsforslag. Derimod er de andre Ændringsforslag betydeligt mere vidtrækkende. Det vigtigste er jo dette, at Indgrebet kun ska